

Criză

In vremuri grele, oameni price-
puți și cinstiti în fruntea
treburilor

N. Pascu profesor

In vremurile acestea de adâncă nemulțumire, pe care abia putem s'o înăbușim, cu credința că sacrificiile ce ni se impun folosesc bolnavului care e chiar trupul acestei țări, se cere din partea conducătorilor politici cât și a autorităților un tact și o pătrundere a realităților mai deosebită decât în alte vremuri.

Mulțimea care suferă pe drept și pe nedrept, este un material inflamabil periculos. Simțurile sunt excitate de grișile nervilor nesatisfacți: pe mulți nu-i poate cuprinde nici somnul, gândindu-se la ziua de mâine. Sunt greutăți pe care pentru a le învinge trebuie să fii născut erou. Gândiți-vă la sforțările pe care trebuie să le facă atât persoanele și instituțiile particulare cât și cele publice pentru a și echilibra un buget de existență asigurat, atunci când puternice bănci și instituții comerciale sunt în pragul falimentului.

Nevoia învață pe om, dar tot ea îl poate și scoate din minți!

In aceste vremuri mă gândesc la stălpii de rezanță ai neamului nostru: biserica, școala și tradițiile noastre. Câte lovituri au primit și din afară din partea unor politicieni ambițioși și fără nici un Dumnezeu cât și din nauntru, din partea unor slugi plătute, miluși și pomanagii celor dintâi! S'ar putea scrie mult despre răul și discreditul adus acestor instituții care au ocrotit și păstrat ființa etnică a noastră dealungul veacurilor.

Și totuși, așa cum ne găsim, trebuie să pornim la muncă de fiecare zi cu credința că vom învinge. Cuvintele de îmbărbătare, rostite la începutul acestui an de M. S. Regele vor rămânea profetice.

Toți trebuie să avem conștiința că în tăcere, am început a lucra la opera de însănătoșire a organismului nostru social, ros de boala politicească rău înțeleasă ca și de sleirea puterilor productive care au urmat războiului de întregire.

Să ne întoarcem la realitate, să pipăim răul, să ne dăm seama de urmările unor concepții greșite, acum cât mai e timp și răbdare.

Oricine are o cât de mică însărcinare publică să și-o îndeplinească cu cea mai mare conștiințiozitate. Acele și ideozele de dictator, care înfrâng voința mulțimei, nu prinde pe oricine; dar fiecare poate să se scoboare în adâncul conștiinței pentru a-și examina greșelile și mai ales folosul ce-l aduce colectivității care-l plătește, atâtă cât îl plătește și după situația de criză a zilei de azi. S'au creiat și se creiază pe hârtie planuri, unele mai încurcate decât altele, dar care nu se pot realiza, sau realitate n'au adus decât pagubă. Afară cu ele! Merită specialistul pe malul apelor să-și verifice știința apărării

(continua în pagina II a)

Era mult mai bine...

când era mai rău

Așa s'a încheiat convorbirea pe care am avut-o, zilele trecute, în Capitală, cu un arbitru al ziaristice românești.

Redacțiile marilor ziare bucureștene sunt seismograful cel mai sensibil al tuturor vibrațiilor dintr-una dintre cele patru puncte cardinale ale țării. Zilnic, sute de scrisori, aduc cele mai alarmante și mai contradictorii știri.

Țara este bântuită de flagele apocaliptice.

Pretutindeni, criza este în creștere. Orice ramură de activitate stagnează. Se închid fabrici, se concediază lucrători și funcționari, se prăbușesc marile întreprinderi industriale, băncile dau faliment.

Și peste toate aspectele acestea de prăbușire a temeliiilor sociale, ochii speriați ai populației sărace și infometate, privesc cu groază, către ziua de mâine.

„Incidente” ca acelea de pe

Calea Griviței, Jela Radăuși și din alte părți, sunt doar un preludiu al celor viitoare.

— Știi care va fi înălțuirea evenimentelor de mâine — mă întrebă ziaristul? Iată-o: puhoiul populației flămânde, în cele răzvrătite, va pleca, în marș forțat, să devoreze magazinele, aproape goale, ale proprietarilor îndatorați la băncile falimentare. Acesta este ciclul dezastrului.

Viziune, într'adevăr, profetică și sguđuiloare. Tablou sobru de biblică inspirație. Imagine alarmantă.

La nedumerirea mea, că suntem o țară bogată, mare și cu atâtea energii demne de toată speranța, ziaristul, cu o tristețe profundă pietrificată pe față, încheie ironic — și tragic totodată.

— Tot era mai bine... când era mai rău!

M'am despărțit de el cu doza de amărăciune mărită și cu pă-

rere de rău că l-am întâlnit, par'că. Nu mă așteptam să-l găsesc atât de deziluzionat. Il știu optimist și plin de speranțe. Amărăciunea lui e un semn rău.

Semn al crizei ce ne duce la dezastru.

Un lucru însă contrastează discordant în ansamblul zilelor de azi. Când toată lumea îndură lipsurile pentru trebuinși de primă necesitate, sunt, totuși, câțiva înși ce sfidează și provoacă prin atitudinea lor. Aceștia se lăfăiesc în lux orbitor, ne tace drumul cu mașina de o jumătate de milion și se distrează la toate spectacolele, plăind chiar 30.000 lei o lojă la operă.

Este o înfruntare și o provocare revoltătoare.

Nu de alta, dar acești „domni” pentru cari a fost „bine” oricând, să nu ajungă să vadă și ei că „tot era mai bine când era mai rău”.

CONSTANTIN TURCU

CRIZA SOCIALĂ

„Vai ce vult de popoare multe, care urlă cum urlă marca! Ce

zarvă de neamuri, care mugesc ca niște / pe puternice. (Isaia Cap. XVII V. 12-13 text nbg.)

Viziunea profetică a proorocului Isaia, se raportează de minune la vremurile noastre. Cu adevărat popoarele pământului vuiesc ca o mare înfuriată lumea întreagă vuiește de mulțimea greutăților și a urii dintre popoare. Războiul mondial ca o îngrozitoare trombă marină a răscolat adâncurile sufletului omenesc, scoțând la suprafață toate nedreptățile osificate în decursul veacurilor, de o cultură fără de Dumnezeu. Trăim vremuri grozave, cu eriză în industrie, în finanțe, în agricultură, criză generală în toate domeniile vieții sociale. Valurile sălbătice ale crizei generale lovesc năpraznic întreaga lume în mare parte nevinovată!

Sărăcia s'a oșezat în centrul problemelor sociale ca un monstru înspăimântător. Încălțări, economiști, politicieni, se muncesc din greu să alie leacul crizei sociale. Au curs râuri de cerneală, păduri întregi au fost transformate în munți de hârtie.

întrebuințată pentru diferitele studii și planuri de ameliorarea greutăților sociale. Comitete, societăți, partide, congrese interne și internaționale, ligi de tot felul se luptă pentru înălțuirea crizei și criza ia proporții catastrofale! Lumea întreagă a intrat în plina profeție a lui Isaia. Fărădelegile vuiesc ca valurile înfuriate ale mării. Popoarele gem! De ce? Pentru că nu alegă la Cel ce a liniștit furtuna din marea Tiberiadei, la Cel ce singur poate liniști furtuna din marea vieții popoarelor de azi: la Isus Mântuitorul lumii!

Deci criza actuală e o criză morală.

Dar care sunt factorii vinovați care au produs această criză? O privire retrospectivă asupra istoriei vieții politice, economice, sociale și filosofice, judecată în chip obiectiv, ne va scoate la suprafață pe autorii morali ai crizei actuale.

În linii generale stabilim că:

Liberalismul și capitalismul industrial, cu tendința lor de a emancipa spiritele de credința în Dumnezeu și Biserica, au concentrat atenția tuturor oamenilor, asupra materiei, pofti de îmbogățire, omorând: dragostea, mila, cinstea și omenia. Aceste două curente au dat naștere socialismului și războiului mondial. În lupta aprigă ce s'a dat și se dă între liberalismul capitalist și socialism, au produs criza generală de astăzi.

În numeroase viitoare, vom analiza în mod științific pe fiecare în parte din factorii amintiți mai sus, rezervându-ne dreptul ca în cele din urmă să comparăm aceste doctrine sociale, cu doctrina creștină, pentru că să vedem dacă excluderea creștinismului din viața socială, a fost îndreptățită, sau poate această excludere a dus la criza socială actuală.

Preot. M. Gavrilăscu

Din ciudațeniile fatalității

Preot Gh. Vergescu

Viața oferă muritorilor ciudațeni din cele mai năstrușnice, de stau uneori și se gândesc trăsniți, cum de au putut să se împărecheze faple și contraste atât de opuse și de distanțate între ele. Cu toată legea psihologică a cauzalității, sunt întâmplări care depășesc cadrul ei. Fără a fi cineva fatalist, unele îmbinări curioase de lucruri potrivnice greu își găsesc deslegarea și aceia mai mult forțată de cât explicată.

Duminică, 25 Ianuar, a. c. într-o familie onorabilă din localitate se hotărâse nunta domnișoarei. Toate pregătirile se făcuseră ca la asemenea ocazii. Dar tocmai dimineața în ziua nunței încetează din viață buinicul ei locuitor tot din acest oraș, fost pe vremuri om de seamă în tagma lui. Își poate închipui oricine efectul dezastruos în sufletul părinților ei și în toată familia la auzul unei asemenea știri. Cu ce inimă să se mai bucure socrii cei mari, când tatălunuia dintre ei zăcea înlins pe masă. Procesul suferesc petrecut în sufletul fiului la vederea tatălui său cu mâinile înclătate pe piept, cine poate să l înțeleagă? Inima omenească este ea în stare să simtă în același timp și cu aceiași intensitate și bucuria și jalea? Nu sunt oare tot una de scumpi și tatăl și fiica? Este o durere mai mare ca la moartea tatălui? Se poate simți o bucurie mai intensă ca la nunta fiicei iubite?

Cum poate oare biata făptură omenească să se împartă în același timp și în același maximum de tresăltare de bucurie ca și de izbucnire de durere? Iată o dilemă, un conflict de stări sufletești, care nu puțin sgâlțâie viața omului.

La o săptămână exact se repetă acest fapt aproape în aceleași împrejurări în mahalaua Valea Viei. La 1 Februar a. c. Duminică în faptul zilei adoarme întru Domnul mama unui comerciant, care tocmai în aceiași zi trebuia, își luase angajamentul solemn și făcuse pregătirile ca să cunune pe niște tineri. Nu se pot schimba așa de ușor nunii, de care se leagă

continuare în pag. II-a

Mania aforismului

II de VASILE DORNEANU

Credincios acestei consecvențe, Doru Mereanu demonștră cu ușurință că laptele e negru și că Mesalina a fost încarnarea lumenească a virtuții. În experimentarea și susținerea crezilor lui, Doru nu posedă un laborator consacrat. Laboratorul din care și recrută cu o viteză miraculoasă, termenii plastici de comparație, ci mediul ambiant, ocazional. Chelnerii, solnița, arcușul, cassierul... toate stăteau la dispoziția și capriciul imaginației lui. De pilda, afirma: femeia e un chelner... Absurditatea metaforei cră mult atenuată, dacă ar fi afirmat reciproc: chelnerul e o femeie, ceea ce e mult mai probabil, sau și mai degrabă: chelnerita e o femeie, ceea ce poate fi chiar o certitudine.

Accesul trecutuse. Ca de obicei, după o întâmplare de asta, Mereanu rămânea câțva timp, gânditor, cu ochii angajați undeva. Sprijinile, în

liniștea asta, se odihnesc — spunea el, dintr'un generalizat spirit filantropic — fiindcă au și ele nevoie de repaus... Deasfădată, rămăsese cu ochii avizi, pe tabloul cu sfinxul... Sfinxul se răsunase... Li înghițise ideile și comparațiile pe care vroia să le brodeze pe obiectul istoric... O perspectivă dubioasă reprezintă în dosul sfinxului, trei piramide înegrite de fumul de țigară al cheflilor.

— Allo!... Doru... ce-i cu omul afiș și sexul... Ochii mari, pe care Mereanu îi întoarse spre mine, imitau întrebarea. Citam în ei, re-proșul că am uitat ceva esențial. O idee, edată întreruptă, Doru spunea că o mai continuă pe cealaltă lume... Am atâtea idei, pe vin mereu altele, încât secretarii memoriei nu le biruiesc pe toate... Si un buget mereu deficitar nu-mi permite luxul unor stenografi tineri... Secretarii memoriei mele sunt pen-

sionari decrepiți...

Spre surprinderea mea, totală — Doru deasfădată reluă firul anterior al monologului, evitând paranteza sfinxului:

— Dealtfel am viciat cu teoria mea și gramatica sexelor... românești...

Teoria mea ar avea numai o valoare regională: în Franța, de exemplu!

La noi, vinul, sifonul etc. sunt neutre și nu masculine... profundă aberațiune, deoarece neutralitatea implică nota de inofensiv... Ori vin și inofensiv sunt, după logica formală a beutoirilor, două neșuni exclusive, afară numai dacă metodologia nu ia în considerare un beutor ca...

Indrăznii un atac.

— Honni soit qui... dar nu cred Dorule, că ai contemplat sfinxul, zece minute, ca să găsești, în fine, sexul vinului... Doru înghiți spiriul integral, și-mi aruncă o privire îndulgentă, care eră cel mai crud răspuns posibil. Așa răspundea el, întotdeauna, în asemenea cazuri

Sunt lucruri, oameni, argumente, — toate irefutabile, pentru binecuvântatul motiv că sunt prea mici... Încearcă de strivește între degete, firul de mac, sau firul de praf... Sforțare inutilă...

Deodată, ridică mâna în sus, și manșeta largă căzu până aproape de cot, pe antebrațul de o albeață neliniștitoare:

— Femeia e o față de masă... cântă el cu o voce teatrală și destul de puternică. O doamnă dela o masă vecină, apucă lorgnetă, studindu-ne ca pe două curiozități zoologice, iar tovarășul ei, scutură nervos țigara pe masă, și-și potrivește monocul pe bulbul de grăsime de sub ochi.

Turtii țigara în scrumiera și a prinsii una proaspătă, pregătindu-mă să ascult legenda explicativă a noului aforism.

Și Doru, după ce îndeplini cele de rigoare oportuna, față de voce, începu calm și descriptiv:

— Privește scena de sub tabloul cu sfinxul de adineuri... Cheflul continuare în pag. II-a

In vremurile grele, oameni pricepuți și cinstiți în fruntea treburilor

— Continuare din pagina 1-a —

și canalizării, cu realizarea și mijloacele care le avem: meargă agronomul pe ogor și la sate să vadă ce se poate face cu ogorul românesc, grevat de dato-i chibzuite și nechibzuite, ca să îndrumeze cum să se lucreze spre a se plăti datorile de 3% pe lună, la bănci și camătarii particulari, cu preț de 280 kgr. de grâu și o-i rămâne ceva și celui care l-a muncit. Dar consilierii comerțului din aceleu camere comerciale, cât a ajutat propășirea comerțului nostru ca să-și justifice utilitatea lor?

Iar speculatorii nervilor tuturor, să se gândească serios la siguranța propriului lor capital care nu poate merge mult cu 3% și poate mai mult, pe lună. Trebuie găsită și cât mai curând, o soluție a datoriei agricole ca să nu ne ruinăm cu loții. Băncile populare ar fi poate,

rele dintr-o chestiune de studiu, chestiune de acțiune, spre a înlocui speculatorii cămătari.

În toate domeniile, ne trebuie oameni pricepuți, cunoscători ai stării și nevoilor noastre, nu teoreticieni care și-au planurile deșchise din cărți străine. Oricum schimbare ar veni, orice prefaceri în conducerea țării, treburile nu se pot îndrepta, dacă nu vom găsi mijlocul selecționării valorilor și la locurile de conducere să punem pe cei mai deslinoși și mai cinstiți dintre concetățenii noștri. Trebuie făcută odată pofta aventurilor și încercărilor pe spinarea țării și puna cetățenilor.

Să se deslănțeze creațiunile parazitare, spre a nu mai adăposti în ele ploșnețarii politici, iar partidele să-și îndemne partizanii la muncă.

Dr. Vasile profesor

Din ciudățeniile Istăvății

continuare din pag. 1-a

anumite stări sufletești, anumite calcule, anumite aranjamente în viață.

Câtă tulburare n'a trebuit să producă în inimile nuniilor și chiar a nuntașilor o asemenea întâmplare? Cu ce curaj să mai participe nuniul la bucuria și petrecere finilor, când inima fiului îi era arsă de moartea neașteptată a mamei?

Cum nu se potrivește socotelile oamenilor cu planurile economiei divine? Cum se încălesc proiectele și se derutează toate socotelile, fără să se poată prevedea deznodăminte căzute ca din senin!

Mi-amintesc de căți va ani în urmă. Eram în casa unui prieten cu mai multe familii o petrecere. Deodată apare factorul cu o telegramă către bărbatul de gazdă, cămăra la celera ei lovită gurată începuse să se înrozească ochi de lacrimi. Moartea fratelui tocmai în acel moment de rară dispoziție a trebuit să întunece atmosfera de veselie și să măhnească pe toți cei de față.

Și câte alte asemenea stări și fapte nu vor fi înșăngerat inimile tocmai în clipele cele mai fericite ale vieții.

Să condamnăm petrecerile de felul celor amintite? Dar misterul nunții este tot atât de solemn ca și misterul morții.

Să nesocotim adunările colegiale și prietenești? Dar omul din fire este sociabil și atunci ar trebui să condamnăm însăși societatea în mijlocul căreia trăim.

Să fim tari de fire și să suportăm cu bărbăție toate loviturile soartei cum stăm să ne bucurăm și de avantajele ei.

Preot G. Vergu

Mania aforis nului

— Continuare din pagina 1-a —

sgomotoși și imbujați, s-au ridicat și-au plecat, lăsând pe fața de masă scrum umed, urme circulare de pahar, murdărie... Brancardierii locului — ah! chelnerii așa sunt veritabili brancardieri, în halate — au tăbărit ca slujitorii în arenă, după omorirea victimelor, de curată sânge și nivelează nisipul... Au levat de câteva ori, cu servetul, fața de masă, și urmele becanilor au dispărut... Și pentru completarea mistificării, au învârtit pe roata parte și i-au corectat veritabile, la coluri... Un picolo a rupt o petală bolnavă din buchele de flori, care a fost reintegrat în drepturile lui dela centrul mesei... Și acum, poftiți noier convivi, le masa nouă, cu fața de masă imaculată, răspundând parfum de lenjerie proaspătă... Poftiți!... sâftă!

Dom Mărcu se înfrântase și înghiți exs-priul, turnând ben-

zina pe fața lui asemănătoare situației periculoase să-l interzică.

Când se înfrântă, îneca mână pe gâtul stăpânului, din baterie, ca un general, mână pe sabie, când în jur discursul istoric, în fața diviziilor...

Dacă de-acolo își sâghea inspirația, din contactul senzației reci, pe gâtul metelic...

Apoi, continuă liniștit, neobișnuit de liniștit, contrastând cu entuzișmul amputației de mai înainte.

— Da, da, Teu e iluzie în plăcere și feniție... vezi, n'am prea multă încredință deosebirea între plăcere și feniție... se spune, mi se pare, că feniția ar fi un efect al plăcerii, în orice caz ceva mai transcendental, mai metafizic... Teu e iluzie, mîștră... În viața pe scara diversificărilor se actul feniție, sexual, — cum ai să te convingi de căru zina... Lăudăm o femeie ani de zile, toată viața, înecă murim pentru dînsa.

— Pentru ce? Teu înnebun vîedat, de două ori la rând, acest lucru?

Cronică Rimată

ASPECTE DIN LUTRA

S'a deschis în cer o poartă
De cristal, de aur și de diamant,
S'a lăsat să cadă iar
Peste urbea tristă, montă,
Funguri de zahăr.

S'a înșuflețit deodată,
— Bulevardul, parcul trist,
Tumul veșnic pesimist,
Iar pe străda lumea toată
Răde-asa „ă la impreviste”.

De pe soclu Roznovanu
Cu căciulă de bronz,
— Sugubă și simțel,
— Răde de Kogălniceanu
Că-i cu capul goi și chel!

Si pe-un frig ce meru crește
Nu-i deloc o vacie,
— Să-ți fără pălărie...
Poate-ai „Doamne-Frești”,
Chiar și-o dublă pneumatică!

Toată urbea până n'are
În vestmânt alb, ideal,
S'a găit frumesc de bal,
(Căci așa-i înmă oară
Când se începe-un carnaval!)

Si-au sosit cu fulgi iară
Grîji de dancing și de „jazz”,
Toiletele de „gaze”,
Căci în dulcea noastră țară,
Nu se știe alt necaz.

Criza e imaginată,
Și nici vorbă de șomaj,
Viața e un vast miraj,
Chiar mi-a spus o domnișoară
C'o s'avem și patinații!

Domnișele ulicioare
Leid la soare, sub troian,
Cum n'au ră de-acum un an,
Căci se sătură mi pare,
De nerezul mitocan.

Cum plimbarea e la modă,
— Dacă vrei să te trezești
Fulg, în șterle cerești,
Leși o sanie comedi
Și abeardă spre Dărmănești.

Pe o vreme așa de pură,
Poți chiar să-ți câștigi o fată,
Cu plimbarea în ideală:
— Cum ești domnie de cultură,
Vizitezi „Școala Normală”!

Sau dacă preferi căldură
Ca în luna lui Cupitor,
La „Regai” e-un vinisor
Care cum l'ai dat pe gură,
Crezi că ești la Equator!

Poți fi sobru, poți fi snob,
Să visezi sau să te agiți,
Și fii conte sau chibit,
Ai de toate: club, ccai, — bob,
Parcă-i fi la „Saint-Moritz”.

Si mai câte parle rare
Ce nu le cunoaștem noi,
Sunt în urbea mea de soiu,
Urbea mea de azi, pe care
N'o văzusem din războiu!

Astea s'însă vorbe goale,
Filme-anoste și uzate,
(Ca provinciile toate...)
Altfel cum credeai „matală”,
Că se scriu — „cronici rimate”!

Ion Vrin

Șleahța „telegrafului”

După reorganizarea ziarului nostru „Șleahța telegrafului” s'a răpăsit, ca odinioară, asupra-ne, înșelându-ne și calomniându-ne. Del Constantin Turcu, directorul ziarului, a fost obiectul celor mai mîrșave atacuri de această natură. Desi a reclamat parchetului pe băștorii care l-au calomniat, la fața justiției cei ce badjocoresc — nu numai oamenii — ci și obiceiii tot ce e efrit și românesc, nu vor da socoteală.

Accidente mortale

Locuitorul Vasile Condurache din Văleni în timp ce tăia lemne în pădurea Dava Reșie, parchetul cooperativei „Unirea” a fost prins sub un copac care prăbușindu-se a căzut peste el omorându-l pe loc.

Acelas accident i s'a întâmplat sărăcanului Ioan Muscalcanu din Ciărcina în timp ce lucra la pădure pe moșia Doamna propriu, d-nei Adina Em. Costinescu.

În numărul viitor:

Poveste cu 10.000 lei, cu Monografia județului Neamț și cu un personaj... cultural din oraș.

Informații

D-l inspector I. Radu și-a înaintat demisia din postul cel ocupat, în locul d-sale a fost numit d-l revizor Teodorescu. În postul de revizor rămas vacant a fost numit d-l institutor I. Niculescu.

Toate aceste numiri sunt făcute pe ziua de 1 Febr. a. c.

Stătele de plată ale învățătorilor au fost trimise la Iași.

Învățătorii din comuna mare vor da delegație scrisă unuia dintre ei care se va prezenta la revizoral pentru a primi salariile tuturor învățătorilor din comună, salarizarea urmînd a se face pe centre.

Pentru nevoile Serviciului de Drumuri și Construcții s'a prevăzut în bugetul județului și un post de conducător el II. Pentru ocuparea postului se preferă a solvenții școalelor de conducători din țară.

Salariul lunar brut este de 7360 lei.

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotitorilor Sociale pune în vedere invalizilor de războiu Siroea Bencea din com. Panaghia, Bulareschi Ioan com. Traian-Vechi și Stachie C. Ioan din Piatra-N. str. V. Conta, de a se prezenta sau a comunica prefecturii adresa lor actuală. Aceasta în interesul lor.

Politia Orașului Piatra-N

Afiș de Vânzare No. 2828

1931 luna Februarie 4

În puterea adresăi Judecătorești Ocol I Mixt Piatra-N. No. 6722 din 30 Ianuarie 1931. Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 16 Februarie 1931 ora 10 dim. se va vinde prin licitație publică la fața locului în str. Sub-Lt. Mateescu 120 averea notată mai jos: **Imobilizări cu Proveniență Verbal** din 10 Octombrie 1930 dela D-l Mateescu Const. din Piatra-N. în prezența D-lui Ștefan Dumitrescu din Piatra-N. pentru îndestularea acestuia de sume de bani prevăzute în Cartea de Judecată No. 1216/930 a judec. Mixt Piatra-N. investită cu titlul executor No. 755 930.

Înventarul averii ce urmează a se vinde:

1). Un garderob din lemn de stejar cu 2 uși și 2 sertare lustruit.

2). Una oglindă de perete cu măsura ei.

3). Una masă de lemn de stejar cu măsura ei.

Comisar, Const. Atanasie

Am pierdut buletinele de la biroul populației și le declarăm nule în mîna cui s'ar afla.

Vasile Regeșina și Ioan Oceanu

Am pierdut buletinul meu și ale familiei eliberate de Biur. Populației Galați și le declar nule.

Leiba Moisa Elena Guza 24